

NİÇİN BU KADAR BİRBİRİMİZİ YORUYORUZ?

Sizce de öyle değil mi? Konuşmasak da olacak bir sürü gereksiz sözler. Laf olsun diye söylenen sözler ve birbiri ardına kırılan potlar, devrilen çamlar. Ardından gelen türlü yorumlar ve yanlış anlamalar. Bu yanlış anlamaları düzeltmek için tekrar harcanan enerji ve bazen hata düzeltiyorum derken özrü kabahatinden büyük sözler ve davranışlar. Zaten günlük hayatın koşturmacası içinde yorgun düşmüş bedenleri ve zihinleri tekrar dik yokuşlara sürmeler. Sizce de bu kadarı fazla değil mi?

Aslında neşeli bir türkü tadında geçirilecek bir hayatı birbirimiz için ne hale getirdiğimize bir bakar mısınız? Evlere şenlik bitmek bilmeyen siyasi tartışmalar, futbol fanatizmiyle uzun, uzun yapılan yorumlar, şaka yapıyorum diye söylenip ardından toparlanamayan bir yığın boşboğazlıklar, söylenen bir sözden dolayı göz kırpmadan sabaha diri çıkılan geceler. Bitmek tükenmek bilmeyen miras kavgaları, 'onun var benim niye yok?' çekememezlikleri. Bazen ölene kadar süren küskünlük ve dargınlıklar=Elden giden koca bir ömür...

Halbuki şu hayatı birbirimize cennet yapabiliriz. Sözün en güzelini söyleyip, davranışın en olgununu sergileyebiliriz. Empati kurup karşımızdakini anlayabilir, onun hassasiyetlerine saygı duyabiliriz. Birbirimizi kızdıracak söz ve davranışlardan sakınabiliriz. Birbirimizin ilacı, psikoloğu, gerçek dostu olabiliriz. Günün her anında yanımızda olmasını dilediğimiz kişi olabiliriz. Zorluklara birlikte göğüs gerip mutluluklarımızı paylaşarak katlayabiliriz. Başarılarla birlikte imza atıp, zor anların şokunu yine birlikte hafifletebiliriz. Aslında bu en kolay ve en güzel olan.

Peki insanoğlu en kolayı, en güzeli, en hafifi varken niye kendisi ve karşısındakiler için en zor ve en yıpratıcı olanı seçer? Elbette ve elbette seçimini güzel ve doğru olandan yana da yapabilir. İnsan aklıyla diğer tüm canlılardan ayrılır ve bir üstünlük kazanır diyoruz. O zaman aklın yolu birdir. Gelin birbirimizi üzmeylem. Yorgunu yokuşa sürmeylem. Sözün en güzelini, davranışın en olgununu sergileyelim. Bunu başarmak için de irademizi kullanalım.

Unutmayalım ki tatlı dile ve güzel niyete cansız diye tanımladığımız varlıklar bile olumlu tepki veriyorlar. Masaro İmato'nun o meşhur su deneyleri bunun en önemli kanıtları. Güzel söze suyun molekülleri bile en güzel şekline bürünerek tepki veriyorsa bedeninin üçte ikisi su olan bir insanın güzel sözden etkilenmemesi düşünülemez. Öte yandan olumsuz ve

kötü sözlere muhatap olan suyun moleküler yapısındaki bozulma da bunun diğler anlamdaki bir kanıtı.

O halde řu hayat yolunda hayat yükünü taşıyan biz insanoğluna yakışan birbirimizin yükünü hafifletmek, birbirimizin derdine derman olmaktır. Nitekim Yüce Yaratıcımız da bizim böyle davranmamızı istiyor.

Güleryüz ve tatlı dille birbirimize yaklaşacağımız, neşeli bir türkü lezzetinde hayatı birbirimize tattıracağımız o güzel ve mutlu günlere beraberce el ele...

Fahri ŞAHİN